

**PIAGET’NİN ZİHİNSEL GELİŞİM TEORİSİNE GÖRE 60-66
AYLIK ÇOCUKLARIN KENDİ YAŞITLARI OLMAYAN
ÇOCUKLARLA AYNI EĞİTİMİ GÖRMELERİNDEKİ
PROBLEMLER**

**NİSA ŞAN
SENA SÖKÜCÜ**

DERS ÖDEVİ

EĞT 407 BİLİMSEL ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ

Dr. SEVİM AŞİROĞLU

İSTANBUL

MALTEPE ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ

17.05.2017

PIAGET’NİN ZİHİNSEL GELİŞİM TEORİSİNE GÖRE 60-66 AYLIK ÇOCUKLARIN KENDİ YAŞITLARI OLMAYAN ÇOCUKLARLA AYNI EĞİTİMİ GÖRMELERİNDEKİ PROBLEMLER

GİRİŞ:

Genel olarak değerlendirildiğinde çocuğun hayatının ilk 3 yılını annesi ile geçirmesi beklenir. Bu dönem bağlanma dönemidir ve anne ile çocuk arasındaki bağın kurulması açısından çocuğun anne ile birlikte olması önemlidir. Bunun mümkün olmadığı durumlarda 36 aylık döneme kadar, çocuğun sabit bir bakıcı ile zaman geçirmesi beklenir. Kısacası 3 yaşına kadar çocuklar için kreş ya da okulu düşünmeyip, çocuğa annenin ya da sabit bir bakıcının bakmasını sağlamak daha doğrudur. Çocuğun ilk anaokulu ve kreş deneyimi çocuk 36 ayı geride bıraktıktan sonra yavaş yavaş başlayabilir. Özellikle şehirde, apartman dairesinde yaşayan ve oyun arkadaşı olmayan çocukların 3 yaşını tamamladıklarında anaokuluna gitmeleri önerilebilir. Ancak bu yaş çocuklarının haftada 2 veya 3 gün okula gitmesi daha doğru olacaktır. Bu okulda çocuğa bir eğitim uygulanmamalı, bunun yerine çocuğun daha çok oyun gruplarına katılması sağlanmalıdır. 48 ayla birlikte çocuklar tam günlük bir anaokulu programına yazdırılabilirler. Bu yaş çocukları, artık anaokulunda kavramların, şekillerin, renklerin, ya da bir başka yabancı dilin öğretildiği bir programa tabi olabilirler. Bununla birlikte bu yaş döneminde yoğun öğretimi esas olan programlardan kaçınmak gerekir. 60 ay civarındaki çocuklar anasınıfı öğrencisi olarak kabul edilirler. Ana sınıflarında birinci sınıfa hazırlığı içeren bir eğitim programı uygulanır. İlkokul deneyiminden önce her çocuğu ana sınıfına göndermek faydalı olacaktır. Çünkü çocuk ana sınıfında okulu, kuralları, öğrenmeyi deneyimleyecek ve birinci sınıfa daha sağlıklı bir başlangıç yapabilecektir. Fakat yeni getirilen yönetmeliğe göre 60-66 aylık çocukların ilkokula başlatılmaları devlet tarafından beklenir. Yani 60-66 aylıktan itibaren çocuklar ilkokul çağına girer. Bu nedenle çocuğun okul hayatı ister istemez başlar. 60 ay yani 5 yaşını doldurmuş çocuklar okula başladıklarında tuvalet alışkanlıklarında ya da anne-babadan ayrılma gibi problemler yaşayabilir. 60 aylık bir çocuğun (yani 5 yaş çocuğunun) ilköğretime başlaması doğru bir pedagojik bakış değildir. Bu çocuklar henüz oyun çağındadır, eğitimin sürükleyici bir ritmine ayak uyduramazlar. Hele ki bir de okul öncesi eğitimi almamış yüzbinlerce çocuk açısından düşünülürse, eğitim nedir bilmeden bu küçük yaşta eğitime kalkılırsa eğitime karşı bir direnç baş gösterebilir çocuklarda...

“Çocuklar, 72’i Aynını Doldurduktan Sonra Okula Başlamalı” (Uzman Pedagog Adem Güneş, 2014)

Yaş grupları farklı çocukların aynı sınıf ortamı içinde bulunması sakıncalıdır. Piaget’nin the theory of cognitive development’ına göre; her yaş grubu farklı gelişim izler. Bağımlı değişken, araştırmacıyı rahatsız eden, açıklanması ve mümkünse değiştirilmesi istenen durumdur. (Niyazi Karasar, 2016) Bu durumda bizim bağımlı değişkenimiz 60-66 aylık çocukların gelişim süreçlerinin ilkokula başlamaya yeterli olmadığıdır.

AMAÇ:

Bu problemi seçmemizdeki amacımız ülkemizdeki gelecek nesillerin yanlış durumlarla karşılaşip eğitimden uzaklaşmalarını önlemektir. Doğru yaşta verilen gelişimsel özelliklere göre belirlenmiş eğitim sistemleri ya da müfredatları çocukları her zaman iyi yerlere ulaştıracaktır aksi halde, verilen eğitim düzeyine gelişimsel olarak ulaşmamış çocuklarda başarısızlıklar meydana gelecektir bu durumda çocuk hem kendi özgüvenini yitirecek ve aile içi problemler de ortaya çıkacaktır. Bu genel amaç çerçevesinde aşağıdaki soruya cevap aranmıştır.

1. Okula başlama yaşının 60-72 ay olarak belirlenmesi ile 60 aylık ve 72 aylık çocukların aynı sınıfta öğrenim görmeleri herhangi bir soruna yol açar mı?
2. 60 ayını doldurmuş çocukların okula başlamasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

3. 5 yaşını doldurmuş bir çocuk ilköğretime başlayacaksa bu yaş grubunun fiziki ve zihinsel gelişimleri göz önünde bulundurularak nasıl bir müfredat ya da eğitim yöntemi uygulanmalı?

Araştırma amacının ne olduğuna ve nasıl ifade edildiğine ilişkin açıklamalara yer verilmiştir (Karasar,2016)

ÖNEM:

Araştırma ile toplanacak verilerin özellikleri;

1. Bu araştırma konuyla ilgili Türkiye’de bundan sonra yapılacak araştırmalara ışık tutacaktır,
2. Okula erken yaşta başlamanın gelişimsel ve psikolojik(kendinden büyük çocuklarla olma durumu) olarak ortaya çıkan problemleri ortaya koyma.
3. Eğer bu yaş grubu ilkokula başlamaya devam edecek ise Jean Piaget’nin gelişimsel teorisiyle nasıl bir yol izleneceği belirlenir.

Araştırmanın önemi,soruların ne için cevaplandırılmak istendiği,denencelerin ne için sınanmak istendiği sorularının cevabında saklıdır. (Simon,1969)(Karasar,2016)

VARSAYIMLAR :

Bu araştırmada aşağıdaki varsayımlardan (sayılılardan)hareket edilecektir.

1. Kaynaklardan elde edilen bilgi, görüş ve düşünceler doğru kabul edilmiştir.
2. 60 aylık çocuklarla 72 aylık çocuklar aynı ortamda eğitim gördüklerinde aynı gelişimi gösteremez.
3. Jean Piaget’in verdiği gelişimsel düzeyleri belirlemek için yaptığımız deneylerde ortaya çıkan sonuçlar doğru olarak kabul edilmiştir.

Varsayım, “ Deneyle kanıtlanmamış olmakla birlikte, kanıtlanabileceği umulan kurumsal düşünüşü.” ya da varmış ve gerçekmiş gibi kabul edilerek bir şeyde dayanak olarak kullanılan, bir olayı açıklamada yararlanılan ilkedir. (Karasar,2016)

SINIRLILIKLAR:

1. Gaziantep emek mahallesi masal vadisi anaokulu
2. Gaziantep ibrahimli mahallesi ömer asım aksoy ilköğretim okulu
3. 5-6 yaş
4. 8-10 yaş
5. Araştırma Bilimsel araştırma yöntemi adlı ders için araştırma projesi süresiyle sınırlıdır.
6. Araştırma Bilimsel araştırma yöntemi adlı ders için araştırma projesi süresi boyunca ulaşılan bilgi ve bulgularla sınırlıdır.

Sınırlılıklar, problem alanında,başvurulan veri kaynaklarında ve izlenen süreçte araştırmacının kendi uygun gördüğü sınırlamalardır (Karasar,2016)

YÖNTEM :

ARAŞTIRMA MODELİ : araştırma, amacına uygun ve ekonomik olarak verilerin toplanması ve çözümlenebilmesi için gerekli koşulların düzenlenmesidir. Bu koşulların düzenlenmesinde iki temel yaklaşım vardır: Tarama ve Deneme. (Karasar,2016)

DENEME MODELİ:

1. Piaget’e göre bilişsel gelişim, birbirini izleyen dört dönem içinde ortaya çıkmaktadır. Dönemler ilerledikçe, çocukların kavrama ve problem çözme yeteneklerinde niteliksel gelişmeler gözlenmektedir. (Erden, 2005)
2. İşlem Öncesi Dönem(2 – 6) Dilin kullanımının ve sembollerin geliştirildiği dönemdir. Çocuklar, mantıksal olarak sadece tek yönlü olarak düşünürler. Diğer insanların bakış açılarını algılamada zayıftırlar.
3. Somut İşlemler (6 – 11) Problemlere mantıklı çözümlerin getirildiği dönemdir. Çocuklar, kuralları anlayabilirler. Fakat çoğunlukla somut nesnelere üzerinde düşünürler.

Biz, Jean Piaget’in teorisindeki gerçekliliği arttırmak ve yaş uygunluğunun gerektiğini ortaya koymak için bazı deneyleri çocuklar üzerinde uyguladık.

Yapılan deneylere aşağıdaki link’den ulaşılabilir.

https://www.dropbox.com/s/mmv gbc1 wf9 qkp5 t/IMG_5070.MOV?dl=0

https://www.dropbox.com/s/vln53 uncgv4 tuz/IMG_5075.MOV?dl=0

https://www.dropbox.com/s/m3cj2p2zflomy7j/IMG_5118.MOV?dl=0

https://www.dropbox.com/s/9ygkhj2qdqjzpd7/IMG_5119%202.MOV?dl=0

EVREN VE ÖRNEKLEM: Araştırma sonuçlarının genellenmek istendiği elemanlar bütünüdür. Bu bütün, ortak özellikleri olan canlı ya da cansız her türlü eleman grubunu içerebilir. Araştırmalarda kullanılan evren terimini çalışma evreni olarak algılamak gerekir. Örneklem zorunluluğu yoktur. (Karasar,2016)

Araştırmamızın evrenini GAZİANTEP ili şehitkamil ilçesinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Masal vadisi anaokuluna devam eden 60-66 aylık çocuklar ve Ömer Asım Aksoy İlköğretime devam eden 8-10 yaş grubu oluşturmuştur.

VERİLERİN TOPLANMASI :

Araştırmada verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından Jean Piaget'nin teorisinin geçerliliğini ortaya koyan deneyler yapılmıştır.

Deney : Çocukların gelişimsel düzeylerinin hangi döneme ait olduklarını göstermek için uygulanmıştır.

VERİLERİN ÇÖZÜMLENMESİ:

Yapılan deneylerde somut işlem sürecine ait veriler elde edilmiş ve şu şekilde çözümlenmiştir;

Bu dönem sınıflama becerilerinin edinildiği dönemdir. Çocuk çeşitli açılardan çeşitli sınıflamaların yapılabileceğini anlamaya başlar. Hatta birkaç boyutu dikkate alarak sınıflama yapabilir hale gelir. Örneğin; oyuncakları şekillerine, renklerine boyutlarına göre sınıflama yeteneğine kavuşurlar. Sıralama ile ilgili olarak ise $A < B$, $C > B$ işleminde son sıralama olarak $A < B < C$ işlemini yapabilirler. Bu dönemde düşünce tersinebilirlik özelliği edinir. Yani 4 kere 3 ün 12 ettiğini bilir ama 3 kere 4 ün 12 ettiğini yani tersinin de aynı sonuç verdiğini bu dönemde öğrenir. "Bu dönemin en önemli özelliği korunum kavramının edinilmesidir. Korunum değişmezliğin anlaşılmasını ifade eder" (Bacanlı, 2011: 94). Örnek olarak sıvıların korunumu, sıvının içine konulduğu kap değişse bile, eğer her hangi bir ekleme ve çıkarma yapılmamışsa, sıvının miktarının aynı kalacağını ifade eder. Korunum kavramını şu şekilde özetleyebiliriz:

-Madde korunumu (bir bütün parçalara ayrılrsa bile miktarı değişmez.) 6-7 yaş

-Uzunluk korunumu (uzun bir tel parçalansa veya kırılrsa bile uzunluğu değişmez.) 6-7 yaş

-Nitelik değişmezliği (bir kaptan diğerine boşaltılan sıvının miktarı değişmez.) 6-7 yaş

-Sayıların korunumu (nesnelerin yakınlaştırılması veya uzaklaştırılması ile miktarda değişme meydana gelmez; 5 top ister bitişik ister ayrı olsun 5 top yine 5 toptur, sayı değişmez) 7 yaşı

-Alan korunumu (bir kağıt parçasının kapladığı alan, kağıt kesilip başka şekiller oluşturulsa bile değişmez.) 7 yaşı

-Ağırlık korunumu (şekli değişen kilin ağırlığı değişmez.)9-12 yaşı

-Hacim korunumu (çeşitli şekillere sokulan kilin taşıdığı su miktarı aynıdır.) 11-2 yaşı

Korunumun kavranması için çocuğun üç uslamlama kuramını öğrenmesi gerekir:

1.Özdeşlik: Maddede ekleme ya da çıkarma yoksa aynıdır.

2.Ödünleme: Bir yöndeki büyüme diğer yöndeki azalmayı ödünleyebilir.

3.Tersinebilirlik: daha önce de açıkladığım tersinebilirlik; işlem tersine çevrilse de aynı sonucu tekrar verir.

Bu dönemde çocuklar yeni kazandıkları becerileri uygulamaya yönelik eğitim almalıdır. Korunum kavramını öğrenmelerine yardımcı olunmalıdır ve sosyal ilişkiler desteklenmelidir.

Bu duruma göre ilköğretime başlayan çocukların bu evreye gelmeden müfredat konularını anlaması mümkün değildir.